

Sygnatura akt I 1 Ca 354/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30 listopada 2015r

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Iwona Złoty

Sędzia SO Ewa Kozłowska

Sędzia SO Iwona Przyłębska-Grzybowska – spr.

Protokolant: st.sekr.sąd Magdalena Radziemska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015r w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich A. K. i J. K. (1) działających

przez matkę J. K. (2)

przeciwko P. K. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy

z dnia 5 maja 2015 r. sygn. akt III RC 53/15

Oddala apelację.

Ewa Kozłowska Iwona Złoty Iwona Przyłębska-Grzybowska

Sygn. akt I 1 Ca 354/15

UZASADNIENIE

J. K. (2) matka małoletnich powodów J. i A. wniosła do Sądu Rejonowego w Słupcy pozew przeciwko P. K. (1) domagając się podwyższenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 19.02.2014 r. w sprawie I C 1673/13 do kwot odpowiednio 700 zł i 800zł miesięcznie wskazując, że od ostatniego ustalenia alimentów znacznie wzrosły potrzeby małoletnich powodów. Wydatki na ich utrzymanie to 1.300 zł miesięcznie na rzecz opiekunki, 200 zł opłata za przedszkole 200 zł wyprawka, wyżywienie 600 zł, pieluchy ok. 100 zł, zabawki ok. 100 zł, 600zł czynsz za mieszkanie 100 zł opłata za wodę, leki w sezonie jesiennym 100 zł miesięcznie, odzież ok. 200 zł oraz koszty prywatnych wizyt lekarskich.

Matka powodów podkreśla, że sama sponosi kredyt hipoteczny stron w wysokości 750 zł miesięcznie oraz ponosi koszty dojazdu do pracy w wysokości 300 zł miesięcznie.

J. K. (2) sama wychowuje synów, a z uwagi na zawód jaki wykonuje – jest pilotem zmuszona jest korzystać z pomocy opiekunki w czasie kiedy pracuje w tym również w nocy. Pozwany zdaniem matki powodów poza płaceniem alimentów w żaden sposób nie partycypuje w dodatkowych wydatkach na rzecz dzieci a poza powodami nie ma nikogo więcej na utrzymaniu. Matka powodów wskazała także, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy kiedy żyją wspólnie jak i wtedy kiedy żyją oddzielnie. Zakres potrzeb dziecka powinien być przez rodziców zaspakajany przy czym chodzi o potrzeby zarówno fizyczne jak i duchowe. Pozwany jest osobą dobrze sytuowaną i może płacić alimenty w dochodzonej pozewm wysokości.

W odpowiedzi na pozew pozwany P. K. (1) wniósł

o oddalenie powództwa podnosząc w szczególności, że od ostatniego ustalenia alimentów przez Sąd Okręgowy w Radomiu nie nastąpiła zmiana w rozumieniu art. 138 k.r.o. w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich lub wzrost możliwości alimentacyjnych pozwanego. Zdaniem pozwanego w tak krótkim czasie nie nastąpiła żadna istotna zmiana w życiu dzieci, podobnie w sytuacji wydatków ponoszonych przez matkę.

Pozwany zakwestionował także wzrost potrzeb małoletnich

o 80% w przeciągu 8 miesięcy, a w szczególności przedstawione przez matkę wydatki na ich utrzymanie. Odnośnie spłaty kredytu w wysokości 750 zł pozwany wskazał, że jest on spłacany ze środków wspólnych stron. Pozwany podkreślił także, że pracuje za granicą w Anglii i osiąga dochód ok. 1000 funtów, a jego wydatki związane z pracą i utrzymaniem w Wielkiej Brytanii to: mieszkanie 350 funtów, wyżywienie 280 funtów, internet 20 funtów, dojazdy do pracy 80 funtów, koszty przelotów do Polski ok. 20-30 funtów miesięcznie, alimenty ok. 180 funtów /900zł/, środki czystości 20 funtów, odzież i obuwie 20-30 funtów. Sytuacja finansowa matki powodów jest zdaniem pozwanego lepsza niż jego.

Wyrokiem z dnia 5 maja 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 53/15 Sąd Rejonowy w Słupcy alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 19 lutego 2014 roku w sprawie IC 1673/13 od pozwanego P. K. (1) na rzecz małoletniego A. K. podwyższył do kwoty po 600 złotych miesięcznie, a na rzecz małoletniego J. K. (1) do kwoty po 500 złotych miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletnich J. K. (2), w terminie do 15 – tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności, poczynając od dnia 1 listopada 2014 roku (punkt 1. wyroku), w pozostałej części powództwo oddalił (punkt 2. wyroku), wyrokowi w punkcie 1. nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 3. wyroku) oraz zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Słupcy) kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych (punkt 4. wyroku).

Postawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Małoletni powodowie J. i A. K. są synami J. K. (2) i P. K. (1). A. urodził się (...),

a J. 18.08.2012 roku. Rodzice powodów są rozwiedzeni. Sąd Okręgowy w Radomiu w dniu 19 lutego 2014 roku rozwiązał małżeństwo stron, kosztami utrzymania powodów obciążył obydwójce z rodziców oraz orzekł o alimentach od pozwanego

w wysokości 500 zł na rzecz A. i 400 zł na rzecz J..

Sąd I instancji ustalił, że matka powodów wówczas pracowała jako żołnierz zawodowy w jednostce w P.

z wynagrodzeniem 4.000 zł miesięcznie. Dziećmi stron zajmowała się niania. Mieszkali w mieszkaniu służbowym, a koszt czynszu to 600zł miesięcznie, opłaty za prąd 100 zł, woda 50 zł. Ponadto strony miały wspólne mieszkanie w R.. Pozwany P. K. (1) pracował jako inspektor Higieny i Bezpieczeństwa Pracy w Wielkiej Brytanii i zarabiał ok. 4000, za mieszkanie płacił 66 funtów tygodniowo dojazdy do pracy 70 funtów miesięcznie wyżywienie 250 funtów miesięcznie.

Sąd I instancji ustalił, że obecnie matka powodów nadal pracuje jako pilot w JW. W P. i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4.258,72 zł, a w ostatnich 6 miesiącach otrzymała równoważnik żywnościowy 3.809,85 zł netto i dodatkowe uposażenie robocze 4.257,00zł netto.

Pozwany P. K. (1) nadal pracuje zagranicą otrzymując porównywalne wynagrodzenie jak wtedy kiedy ustalane były alimenty w sprawie rozwodowej.

Sąd orzekający wskazał, że pozwany przedłożył szereg dokumentów przetłumaczonych na język polski potwierdzających ponoszone przez niego wydatki na utrzymanie oraz wydatki na dzieci w tym alimenty.

Sąd I instancji dodał, że zdaniem pozwanego kredy za mieszkanie w R. jest spłacany ze wspólnych pieniędzy stron. Pozwany kwestionuje fakt, że od ostatniego ustalenia alimentów wzrosły potrzeby powodów uzasadniające podwyższenia alimentów. Podkreśla także swoją trudną sytuację materialną kiedy poszukiwał pracy i wydatki związane z koniecznością zrobienia certyfikatu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawo jazdy potrzebne do wykonywania zawodu. Pozwany twierdzi także, że koszt opiekunki to 900 – 1000zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd I instancji ustalił na podstawie rzeczowego oraz osobowego materiału dowodowego.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków od ostatniego ustalenia alimentów można domagać się zmiany orzeczenia dotyczącego alimentów dodając, że bezspornym jest, iż na obojgu rodzicach ciąży ustawowy obowiązek świadczeń alimentacyjnych względem dzieci które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 k.r.o.).

Sąd I instancji wskazał, że matka obowiązek ten realizuje poza ponoszeniem kosztów finansowych także poprzez osobiste starania w ich wychowanie. Mieszka bowiem razem z dziećmi.

W sytuacji kiedy pracuje dziećmi zajmuje się opiekunka. Pozwany pracując zagranicą płaci alimenty oraz stara się kontaktować z synami w miarę możliwości telefonicznie poprzez skypa lub osobiście podczas pobytu w kraju.

Rozważając czy w konkretnym przypadku można mówić o zmianie z art. 138 k.r.o. należy pamiętać, że zmiana stosunków powinna mieć charakter istotny.

Sąd I instancji wskazał, że zmiana może dotyczyć zarówno sytuacji uprawnionego jak i zobowiązanego poprzez pogorszenie albo poprawę ich sytuacji materialnej.

Matka powodów starała się w toku procesu wykazać, że nastąpiła na tyle istotna zmiana, że uzasadnia potrzebę podwyższenia dotychczasowych alimentów.

Pozwany natomiast starał się wykazać, że nie ma istotnej zmiany uzasadniającej potrzebę zmiany wyroku w części dotyczącej alimentów.

Zdaniem Sądu Rejonowego należy stwierdzić, że od ustalenia alimentów przez Sąd Okręgowy w Radomiu upłynęło niecałe 15 miesięcy. Dzieci są starsze. A. uczęszcza do przedszkola co powoduje wzrost kosztów utrzymania związany z opłatami za przedszkole – ok. 200 zł. Wyższe są także koszty opiekunki. Przyjmując, że wynagrodzenie stron jest porównywalne Sąd I instancji wskazał, iż należy przy ustaleniu alimentów uwzględnić ten fakt jak i to, że pracując zagranicą pozwany ponosi znaczne koszty swojego utrzymania.

Mając na uwadze art. 138 k.r.o. oraz pomocniczo 135 k.r.o. Sąd orzekający uznał, że zasadne jest podwyższenie alimentów do kwot 600 złotych na rzecz A. i 500 złotych na rzecz J. oddalając powództwo w pozostałej części. Upływ czasu nie uzasadnia bowiem podwyższenia alimentów w większym zakresie.

Sąd I instancji wyrokowi nadał rygor zgodnie z art. 333

§ 1 k.p.c. O kosztach Sąd ten orzekł zgodnie z art. 108 k.p.c. i przy uwzględnieniu art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28.07.05 (tekst jedn. Dz. U. z 2010r z późn. zm.) obciążył nimi pozwanego w części uwzględnionego roszczenia.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany P. K. (1) zaskarżając go w części, tj. w zakresie punktu 1, 3 i 4 zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie błędnego ustalenia stanu faktycznego i stwierdzenie, że od czasu wydania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 lutego 2014 roku w sprawie IC 1673/13 – w którym ugodą ustalono pierwotną wysokość alimentów – nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletnich oraz nieuwzględnienie okoliczności, że pozwany poza uiszczeniem alimentów ponosi również inne wydatki związane z utrzymaniem synów oraz wydatki na swoje utrzymanie,
2. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 138 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię i w efekcie dokonanie błędnej subsumpcji zdarzenia polegającego na przystąpieniu przez jednego z synów do edukacji przedszkolnej, jako istotnej zmiany stosunków.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Reprezentująca małoletnich J. K. (2) wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się nieuzasadniona.

Uzupełnione przez Sąd Okręgowy dowodem z przesłuchania J. K. (2) oraz apelującego P. K. (1) poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne wskazują na bezzasadność zarzutów apelacyjnych.

Żądanie pozwu ocenić należało przez pryzmat powołanych przez Sąd I instancji przepisów art. 138 i 135 § 1 k.r.o. Pierwszy z nich stanowi, iż zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można domagać się w razie zmiany okoliczności. Zmiana okoliczności winna dotyczyć kryteriów, od których uzależniona jest wysokość alimentów – to jest – usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych lub możliwości zarobkowych zobowiązanego. Zadaniem Sądu było więc porównanie aktualnej sytuacji stron z sytuacją, jaka miał miejsce w dacie ferowania przez Sąd Okręgowy w Radomiu wyroku rozwodowego J. K. (2) oraz P. K. (1) i w przypadku stwierdzenia zmiany – uwzględnienie (bądź też częściowe uwzględnienie) powództwa alimentacyjnego wywiedzonego w imieniu małoletnich przez ich matkę.

Analiza dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy wskazuje, że Sąd orzekający prawidłowo wywiódł – pomimo błędnego przyjęcia, iż wynagrodzenie skarżącego jest „porównywalne” do tego osiąganego w sprawie rozwodowej – że w przedmiotowej sprawie zaistniała istotna zmiana, która uzasadnia uwzględnienie roszczenia wywiedzonego przeciwko apelującemu do kwoty po 600 złotych miesięcznie na rzecz A. K. oraz do kwoty po 500 złotych miesięcznie na rzecz J. K. (1).

Nie negując, że od czasu ustalenia alimentów w poprzedniej wysokości upłynęło (na datę początkową płatności ustaloną wyrokiem) około 8 miesięcy, podnieść trzeba – ważąc na wiek małoletnich powodów – że czas ten nie jest, jak błędnie podnosi P. K. (1) krótki i sam wiek małoletnich uzasadnia stwierdzenie istotnej zmiany w przedmiocie usprawiedliwionych potrzeb A. i J. K. (1). Wiek małoletnich, w sposób niewymagający dowodzenia generuje określone wydatki związane

z zakupem odzieży, żywności, czy też zapewnieniem im rozrywek, które w miarę upływu czasu wzrastają, a do których małoletni mają prawo.

Stwierdzoną przez Sąd I instancji tezę o zaistnieniu przesłanki uwzględnienia roszczenia o podwyższenie obowiązku alimentacyjnego skarżącego względem powodów wzmacnia zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uzupełniony przez Sąd odwoławczy na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 listopada 2015 roku. Z akt sprawy wynika bowiem, że w chwili ustalania obowiązku alimentacyjnego w poprzedniej wysokości małoletni powodowie nie uczęszczali do przedszkola pozostając pod nadzorem opiekunki, która otrzymywała od powódki wynagrodzenie w kwocie 1.000,00

złotych miesięcznie, nie zaś – jak obecnie próbuje przeforsować skarżący – 1.300,00 złotych (vide: treść pozwu). Kwota 1.300,00 złotych wydatkowana przez J. K. (2) na pokrycie kosztów opieki dotyczy bowiem osoby M. S., która pełni opiekę nad małoletnimi powodami dopiero od października 2014 roku (vide: zeznania świadka, k. 105 akt) – do września 2015 roku, w sposób ciągły od godziny 7⁰⁰ do 16⁰⁰, a od tego czasu w zależności od potrzeb, przy stawce godzinowej 7 złotych. Pozwany nie podważył skutecznie wiarygodności zeznań świadka M. S..

Obecnie zarówno małoletni A. K., jak i (od września 2015 roku) J. K. (1) uczęszczają do przedszkola, co generuje wydatki nie tylko na pokrycie opłaty za pobyt w przedszkolu w łącznej kwocie 348 złotych, ale także koszty na pokrycie składki na tzw. radę rodzicielską, składki ubezpieczenia, koszty związane z wycieczkami (po 20 złotych miesięcznie), konieczność zakupów prezentów urodzinowych dla rówieśników. Uczęszczanie do przedszkola związane jest również z zakupem większej ilości odzieży, podwójnej ilości niektórych rzeczy, jak np. szczoteczki, pasty do zębów, kapci, które dzieci muszą mieć zarówno w domu, jak i w przedszkolu.

W ocenie Sądu Okręgowego, nie ulega więc wątpliwości, że sytuacja małoletnich uległa zmianie nie tylko ze względu na potrzeby materialne w zakresie przedszkolnym, lecz także zwiększyły się ich potrzeby wynikające z etapu życia na jakim się znajdują, a mianowicie wzrostu, generującego określone wydatki.

Jednocześnie nie sposób zarzucić matce małoletnich – wążąc na charakter jej zawodu, który wymaga np. uczestnictwa w szkoleniach – że korzysta z pomocy opiekunki także obecnie, poza godzinami pobytu dzieci w przedszkolu. Pozwany nie zajmuje się codzienną opieką nad dziećmi. Obowiązek ten spoczywa wyłącznie na ich matce. Na wypadek wyjazdu powódki na szkolenie, czy też choroby dzieci, co w wieku przedszkolnym zdarza się często, wydatki na opiekunkę (mając na uwadze stawkę godzinową) znacznie wzrosną.

Okoliczności te zatem stanowią o zwiększeniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A. i małoletniego J., bez konieczności ich drobiazgowego wyciszenia.

W sprawach o alimenty Sąd nie ma bowiem obowiązku dokładnego i wnikliwego ustalania usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentowania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1980 roku, III CZR 107/80, publ. LEX nr 8245), skoro każdy przeciętny człowiek posiada świadomość jakie koszty składają się na utrzymanie małoletniego dziecka uczęszczającego do przedszkola, stąd w postępowaniu alimentacyjnym uzasadnione jest – wbrew stanowisku skarżącego – opieranie się także na zasadach doświadczenia życiowego, bez konieczności drobiazgowej, wręcz matematycznej oceny tych kosztów (jak to prezentuje apelujący).

Poczyniona powyżej uwaga o braku konieczności ustalania w sposób wnikliwy potrzeb uprawnionego do alimentowania odnosi się także, zgodnie ze stanowiskiem judykatury do określenia możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentów. Kryterium takich możliwości nie zawsze są więc zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia (vide: m.in. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 26 maja 1995 roku, III CZP 178/94, publ. LEX nr 4233).

Lektura treści zgromadzonych w aktach przedmiotowego postępowania oraz postępowania rozwodowego J. K. (2) i P. K. (1) dokumentów wskazuje jednak, że podstawę rozszerzenia partycypacji skarżącego w kosztach utrzymania małoletnich synów w stopni wyższym, niż wynika to z wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 19 lutego 2014 roku stanowić winien także lepszy status materialny P. K. (1), który umożliwia mułożenie na rzecz synów alimentów w łącznej kwocie

1.100,00 złotych (600 złotych + 500 złotych), tym bardziej, że kwota ta jest zaledwie o 200 złotych wyższa od dotychczasowej kwoty alimentów.

Z całokształtu okoliczności sprawy, a szczególnie zeznań samego pozwanego, wynika wprawdzie, że w chwili ustalania kwot alimentacyjnych w poprzedniej wysokości skarżący pracował poza granicami kraju – w Wielkiej Brytanii na stanowisku inspektora Higieny i Bezpieczeństwa Pracy, a jego miesięczny dochód kształtował się na poziomie

4.000,00 złotych przy kosztach związanych z wynajmem mieszkania, dojazdami do miejsca pracy oraz zakupem żywności w łącznej kwocie około 584 funtów. Matka małoletnich J. K. (2) uzyskiwała wówczas 4.000,00 złotych dochodu miesięcznie przy stałych kosztach eksploatacyjnych (czynsz, energia, woda) wynoszących około 750 złotych miesięcznie. Obecnie natomiast dochód skarżącego pracującego na tożsamym stanowisku, ale w innym miejscu wzrósł i kształtuje się w wysokości 1.055 funtów brytyjskich, co – ważąc na kurs tej waluty w chwili wyrokowania przez Sąd I instancji (5,40 zł) oraz obecnie (6,00 zł) wynosił odpowiednio: 5.400,00 złotych i 6.000,00 złotych, nie zaś – co próbuje przeforsować skarżący w apelacji 4.000,00 złotych (tj. jak w chwili ustalania wysokości alimentów w poprzedniej wysokości). W odpowiedzi na pozew pozwany dwukrotnie wskazywał, że jego zarobki kształtują się w granicach 1.000zł funtów brytyjskich. Pozwany złożył również zaświadczenia o dochodach uzyskanych w styczniu 2015r. Łącznie za miesiąc styczeń 2015r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło 1.055 funtów brytyjskich netto, co z całą pewnością, wbrew twierdzeniom apelującego, nie stanowiło kwoty 4.000zł, ale znacznie więcej. Nawet zatem uwzględniając – tak bardzo eksponowany – wzrost dochodu J. K. (2) (do kwoty 4.258,72 złotych) oraz wzrost wydatków na utrzymanie skarżącego, które jednak kształtują się na poziomie niższym, niż wynikającym z tabeli zaprezentowanej przez P. K. (1) w uzasadnieniu złożonej apelacji (np. tygodniowy koszt wynajmu pokoju wynosi 80 funtów, vide: k. 101 – 102 akt, a zatem miesięczny koszt wynajmu wynosi 320 funtów, nie zaś jak wskazuje apelujący 350 funtów, vide: k. 130 akt) uznać trzeba, że okoliczności te nie mogą stanowić zasadniczej podstawy apelacyjnej prowadząc tym samym do uwzględnienia wniosku zawartego w apelacji i w konsekwencji oddalenia powództwa małoletnich braci. Znamiennym jest także, że od stycznia 2015 roku apelujący P. K. (1) zmienił pracę. Fakt ten umożliwił mu – jak deklarował na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 listopada 2015 roku – uzyskiwanie także dodatkowego dochodu, z uwagi na pracę w godzinach nadliczbowych. Apelujący ma także perspektywę – po odnowieniu licencji pilota – uzyskiwać (jak wskazywał na rozprawie apelacyjnej) sześć razy wyższe wynagrodzenie od dotychczasowego wynagrodzenia, które i tak przewyższa to osiągnięte w lutym 2014 roku.

Konkludując stwierdzić trzeba, że Sąd I instancji doszedł do właściwych wniosków, że powództwo wywiedzione przez małoletnich powodów działających przez matkę J. K. (2) zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Apelację pozwanego ocenić zatem należy w kategoriach polemiki z zaskarżonym rozstrzygnięciem, tym bardziej, że kwota alimentów jest wyższa od poprzedniej zaledwie o 200 złotych. P. K. (2) natomiast nie sprawuje ona opieki na małoletnimi, a zatem nie towarzyszy im w codziennym życiu: przedszkolnym i domowym, nie poświęca synom swojego czasu, stąd winien wspierać ich finansowo stosownie do swoich możliwości.

W konsekwencji, uznając podniesione zarzuty za bezzasadne Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 385 k.p.c., oddalił apelację P. K. (1).

Ewa Kozłowska Iwona Złoty Iwona Przyłębska – Grzybowska